

דניאל. פרק ט'.

א. בשנת אחת לדרגוש בן-אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות כשדים:

ב. בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר-יהוה אלי-ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים שנה:

ג. ואתנה את-פני אל-אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים בצום ושק ואפר:

ד. ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו:

ה. חטאנו ועיניו הרשענו (כתיב והרשענו) ומרדנו וסור ממצותיך וממשפטיך:

ו. ולא שמענו אל-עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל-מלכינו שרינו ואבותינו ואל כל-עם הארץ:

ז. לך אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלם ולכל-ישראל הקרבים והרחקים בכל-הארצות אשר הדחתם שם במעלם אשר מעלו-ך:

ח. יהוה לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבותינו אשר חטאנו לך:

ט. לאדני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו:

י. ולא שמענו בקול יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים:

יא. וכל-ישראל עברו את-תורתך וסור לבלתי שמוע בקלך ותתף עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבד-האלהים כי חטאנו לו:

יב. ויקם את-דברו | (כתיב דבריו) אשר-דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו רעה גדלה אשר לא-נעשיתה תחת כל-השמים כאשר נעשיתה בירושלם:

יג. כאשר כתוב בתורת משה את כל-הרעה הזאת באה עלינו ולא-חלינו את-פני | יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך:

יד. וישקד יהוה על־הַרְעָה ויביאֶה עֲלֵינוּ כִּי־צָדִיק יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמְעֵנוּ בְּקוֹלוֹ:

טו. ועתה | אֲדֹנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ־לָךְ שֵׁם כִּי־זֶה חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ:

טז. אֲדֹנִי כָּל־צַדִּיקְתֶּיךָ יֵשֶׁב־נָא אִפְּךָ וְחַמְתָּךְ מַעִירְךָ יְרוּשָׁלַם הֶרֶקְדָּשְׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לַחֲרָפָה לְכָל־סִבִּיבֵיתֵנוּ:

יז. ועתה | שָׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תַּפְּלַת עַבְדְּךָ וְאֶל־תַּחֲנוּלָיו וְהָאֵר פְּנִיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדֹנִי:

יח. הִטָּה אֱלֹהֵי | אֲזַנְךָ וְשָׁמַע פֶּקֶח (כְּתִיב פֶּקֶחָה) עֵינֶיךָ וַרְאֵה שְׁמֹמֹתֵינוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵינוּ כִּי | לֹא עַל־צַדִּיקְתֵּינוּ אֲנַחֲנוּ מִפְּלִיִם תַּחֲנוּלֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם:

יט. אֲדֹנִי | שָׁמַעְהָ אֲדֹנִי | סִלַּחְהָ אֲדֹנִי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחָר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

כ. וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְוֹדֶה חֲטָאֵי וְחַטָּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּיל תַּחֲנוּתִי לְפָנֶיךָ יִהְיֶה אֱלֹהֵי עַל הֶרֶקְדָּשׁ אֱלֹהֵי:

כא. וְעוֹד אֲנִי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהֶאֱשִׁי גְבֻרָאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בַּחֲזוֹן בַּתְּחִלָּה מֵעַף בִּיעוֹף נִגַּע אֵלֵי כַּעַת מִנַּחַת־עָרֵב:

כב. וַיָּבֵן וַיְדַבֵּר עַמִּי וַיֹּאמֶר דְּנִיֹּאל עֵתָה יֵצְאֵתִי לְהַשְׁכִּילְךָ בִּיגָה:

כג. בַּתְּחִלָּת תַּחֲנוּלֶיךָ יֵצֵא דְבָר וְאֵנִי בָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אַתָּה וּבִין בְּדָבָר וְהִבֵּן בַּמֶּרְאָה:

כד. שְׁבָעִים שָׁבָעִים נִחְתָּךְ עַל־עַמְּךָ | וְעַל־עִיר קְדָשְׁךָ לְכֹלֵא הַפֶּשַׁע וְלַחֲתָם (כְּתִיב וּלְחֲתָם) חֲטָאוֹת וּלְכַפֵּר עוֹן וְלַהֲבִיא צֶדֶק עַל־מִיָּם וּלְחֲתָם חֲזוֹן וּנְבִיא וּלְמַשֵּׁחַ קְדָשׁ קְדָשִׁים:

כה. ותדע ותשכל מן-מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם עד-משיח נגיד שבעים שבעה
ושבעים ששים ושנים תשוב ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים:

כו. ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר והקדש יושחית עם נגיד
הבא וקצו בשטף ועד קץ מלחמה נחרצת שממות:

כז. והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית | גבח ומנחה ועל כנף
שקוצים משמם ועד-כלה ונחרצה תתן על-שומם:

דניאל. פרק י"ב.

א. ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והיתה עת צרה אשר
לא-נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא כתוב בספר:

ב. ורבים מישיגי אדמת-עפר יקיצו אלה לחי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם:

ג. והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד:

ד. ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד-עת קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת:

ה. וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עומדים אחד הנה לשפת היאר ואחד הנה
לשפת היאר:

ו. ויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד-מתי קץ הפלאות:

ז. ואשמע את-האיש | לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל-
השמים וישבע בתי העולם כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד-עם-קדש תכלינה
כל-אלה:

ח. ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה:

ט. ויאמר לך דניאל כי-סתמים וחתמים הדברים עד-עת קץ:

י. ותבררו ותלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל-רשעים והמשכילים
יבינו:

יא. וּמַעַל הוֹסֵר הַתְּמִיד וְלִתֵּת שְׁקוּץ שָׁמַם יָמִים אֶלֶף מֵאֲתִים וְתִשְׁעִים:

יב. אֲשֶׁר־י הַמַּחֲכָה וַיִּגִּיעַ לַיָּמִים אֶלֶף שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁלִשִּׁים וְחֲמִשָּׁה:

יג. וְאַתָּה לָךְ לִקְוֹץ וְתִנּוּחַ וְתַעֲמִד לַגְּרָלָךְ לִקְוֹץ הַיָּמִין:

Daniel. Chapter 9.

1. In the first year of Darius, the son of Ahasuerus of the seed of Media, who was crowned over the kingdom of the Chaldeans.
2. In the first year of his reign, I, Daniel, contemplated the calculations, the number of the years that the word of the Lord had come to Jeremiah the prophet, since the destruction of Jerusalem seventy years.
3. And I turned my face to the Lord God to beg with prayer and supplications, with fasting and sackcloth and ashes.
4. And I prayed to the Lord my God, and I confessed, and I said, "Please, O Lord, O great and awesome God, Who keeps the covenant and the loving-kindness to those who love Him and keep His commandments.
5. We have sinned and have dealt iniquitously; we have dealt wickedly and have rebelled, turning away from Your commandments and from Your ordinances.
6. And we have not obeyed Your servants, the prophets, who spoke in Your name to our kings, our princes, and our forefathers, and to all the people of the land.
7. To You, O Lord, is the righteousness, and to us is the shamefacedness as of this day, to the people of Judah, to the inhabitants of Jerusalem, and to all Israel

both near and far, in all the lands to which you have driven them for the treachery that they have perpetrated toward You.

8. O Lord, to us is shamefacedness, to our kings, to our princes, and to our forefathers, who sinned against You.

9. To the Lord our God are the mercies and the pardons, for we have rebelled against Him.

10. And we have not hearkened to the voice of the Lord our God, to follow His teachings, which He placed before us by the hand of His servants, the prophets.

11. And all Israel have transgressed Your teaching, turning away, not heeding Your voice, and the curse and the oath, which are written in the Law of Moses, the servant of God, have befallen us, for we have sinned against Him.

12. And He has confirmed His word, which He spoke about us and about our judges who judged us, to bring upon us a great evil, which was not done under all the heavens, as was done in Jerusalem.

13. As is written in the Law of Moses, all this evil has come upon us, and we did not entreat the countenance of the Lord our God to repent of our iniquities and to contemplate Your truth.

14. And the Lord hastened with the evil and brought it upon us, for the Lord our God is righteous with all His deeds which He performs, and we did not hearken to His voice.

15. And now, O Lord our God, Who took Your people out of the land of Egypt with a strong hand, and You have made for Yourself a Name as of this day; we have sinned, we have dealt wickedly.

16. O Lord, according to all Your righteousness, may Your wrath and Your anger return now from Your city, Jerusalem, the mount of Your Sanctuary, for because of our sins and because of the iniquities of our forefathers, Jerusalem and Your people have become a mockery to all those surrounding us.

17. And now, hearken, O Lord our God, to Your servant's prayer and to his supplications, and cause Your face to shine upon Your desolate Sanctuary, for the sake of the Lord.

18. O Lord, incline Your ear and hearken, open Your eyes and see our desolations and the city upon which Your name is called, because not for our righteousness do we cast our supplications before You, but for Your great mercies.

19. O Lord, hear; O Lord, forgive; O Lord, hearken and do, do not delay; for Your sake, my God, for Your Name is called upon Your city and upon Your people."

20. Now I was still speaking and praying and confessing my sin and the sin of my people Israel and casting my supplication before the Lord my God about the mount of the Sanctuary of my God.

21. While I was still speaking in prayer, the man Gabriel, whom I saw in the vision at first, approached me in swift flight about the time of the evening offering.

22. And he enabled me to understand, and he spoke with me, and he said, "Daniel, now I have come forth to make you skillful in understanding.

23. In the beginning of your supplications, a word came forth, and I have come to tell it, for you have desirable qualities; now contemplate the word and understand the vision.

24. Seventy weeks [of years] have been decreed upon your people and upon the city of your Sanctuary to terminate the transgression and to end sin, and to expiate iniquity, and to bring eternal righteousness, and to seal up vision and prophet, and to anoint the Holy of Holies.

25. And you shall know and understand that from the emergence of the word to restore and to rebuild Jerusalem until [the] anointed king [shall be] seven weeks, and [for] sixty-two weeks it will return and be built street and moat, but in troubled times.

26. And after the sixty-two weeks, [the] anointed one will be cut off, and he will be no more, and the people of the coming monarch will destroy the city and the Sanctuary, and his end will come about by inundation, and until the end of the war, it will be cut off into desolation.

27. And he will strengthen a covenant for the princes for one week, and half the week he will abolish sacrifice and meal-offering, and on high, among abominations, will be the dumb one, and until destruction and extermination befall the dumb one.

Daniel. Chapter 12.

1. Now at that time, Michael, the great prince, who stands over the children of your people, will be silent, and it will be a time of distress that never was since a nation existed until that time, and at that time, your people will escape, everyone who is found inscribed in the book.

2. And many who sleep in the dust of the earth will awaken-these for eternal life, and those for disgrace, for eternal abhorrence.

3. And the wise will shine like the brightness of the sky, and those who bring the multitudes to righteousness like the stars forever and ever.

4. And you, Daniel, close up the words and seal the book until the time of the end; many will run to and fro, and the knowledge will increase.

5. And I, Daniel, saw, and behold two others were standing, one on this side of the river bank, and one on that side of the riverbank.

6. And he said to the man clad in linen, who was above the waters of the river, "How long will it be until the secret end?"

7. And I heard the man clad in linen, who was above the waters of the river, and he raised his right hand and his left hand to the heavens, and he swore by the Life of the world, that in the time of [two] times and a half, and when they have ended shattering the strength of the holy people, all these will end.

8. And I heard, but I did not understand, and I said, "My lord, what is the end of these?"

9. And he said, "Go, Daniel, for the words are closed up and sealed until the time of the end".

10. They will be clarified and whitened, and many will be purified, and the wicked will pervert [them], and all the wicked will not understand, but the wise will understand.

11. And from the time the daily sacrifice was removed and the silent abomination placed, is one thousand, two hundred, and ninety.

12. Fortunate is he who waits and reaches days of one thousand, three hundred, and thirty-five.

13. And you, go to the end, and you will rest and rise to your lot at the end of the days."